

Borde jag bli proffs?

En studie om sannolikheten att lyckas med en proffssatsning inom golf för manliga spelare
inom topp 150 på WAGR

Författare: David Lundgren

Mail: davidlundgren01@gmail.se

Hemsida: www.davidlundgren.se

Datum: april 2023

1 Inledning	3
1.1 Om mig	3
1.2 Bakgrund	4
1.3 Syfte	5
1.4 Frågeställningar	5
1.5 Metod och material	6
1.6 Signifikansanalys	9
1.7 Avgränsning	9
2 Rankingsystem	10
2.1 The World Amateur Golf Ranking (WAGR)	10
2.2 Official World Golf Ranking	11
3 Vad är de eventuella fördelarna med att inte bli proffs tidigt i sin karriär?	11
4. Redovisning av statistik	15
4.1 Amatör till proffs	16
4.2 Är collegespelare mer framgångsrika i att lyckas som proffs?	25
4.3 Topp 25 spelare på WAGR	27
4.4 Skillnad mellan WAGR nr. 1 och 150?	29
4.5 Har amatörerna blivit bättre?	30
4.6 Spelare som aldrig spelat en OWGR-tävling efter övergång till proffs	32
4.7 Vilket land har lägst genomsnittlig ranking?	33
4.8 Sammanfattning	33
5. Slutsats	35
5.1 Vad är sannolikheten att lyckas som proffs för de bästa amatörerna?	35
5.2 Förslag till vidare undersökningar	36

1 Inledning

1.1 Om mig

Jag, David Lundgren, är en svensk golfspelare med amatörstatus som bland annat representerat svenska junior- och amatörlandslaget. Hittills i min karriär har jag tagit silver i lag-EM för amatörer, brons i lag-EM för pojkar, varit bästa amatör på order of merit på den nordiska proffstouren, representerat Europa i St. Andrews Trophy, spelat på DP World Tour (Europatouren) och nått flera topplaceringar i internationella amatörtävlingar däribland topp 10-placeringar i spanska, skotska, walesiska och österrikiska amatörmästerskapen.

Jag tror mig för tillfället bedriva en relativt unik satsning som europeisk amatörgolfare genom att bland annat arbeta med en heltidsanställd tränare. Detta upplägg ger mig möjlighet att i stor utsträckning arbeta på samma sätt som de bästa professionella spelarna i världen och således ge mig de bästa förutsättningarna att nå mina målsättningar inom golf.

Jag har valt att än så länge förbli amatör även om det skulle vara mer ekonomiskt fördelaktigt att vara proffs. Trots högre kostnader och lägre intäkter är anledningen för mig att förbli amatör, att jag ser det som mer utvecklande att spela de stora internationella amatörtävlingarna än att spela på de mindre professionella tourerna. Min målsättning är att nå åtminstone topp 250 på WAGR (världsrankingen för amatörer, www.wagr.com) innan jag överväger att påbörja min professionella karriär. Denna slutsats är i stort baserad på datan som presenteras i denna studie.

Jag började spela golf relativt sent, men har sedan 15-års ålder tränat golf i en omfattning som motsvarar ett heltidsarbete. Det innebar att jag valde att hoppa av gymnasiet vid 17 års ålder för att istället bygga min egen akademiska meritlista i form av bland annat handplockade utbildningar och kurser. Min prioritet är golfen, men i bakgrunden finns även ambitionen att utvecklas akademiskt och personligt både genom en anpassad utbildning och genom att utveckla andra intressen. Målsättningen är att när min golfkarriär avslutas, så ska den satsning jag nu bedriver ha möjliggjort en optimal utbildning och personlig utveckling för mig. Jag ser helt enkelt min nuvarande golfsatsning som den bästa utbildningen och personliga utvecklingen för mig på både kort och lång sikt.

Sedan starten av min golfsatsning för drygt sju år sedan har jag arbetat väldigt mycket med statistik för att stötta min utveckling som golfspelare. Jag och mitt team har lagt ner många timmar i bland annat Microsoft Excel för att analysera och bredda kunskaperna om min golf och min utveckling som spelare, med utgångspunkt i statistik och data från såväl träning som tävling. Jag upplever att detta har tillfört mycket till hur jag strukturerar min träning och har hjälpt mig med min utveckling som golfspelare. Vidare har jag sedan 2017 dokumenterat varje timme jag tränat såväl golf som annan fysisk träning, samt betygsatt varje dag utifrån kvalitet och glädje. Jag dokumenterar även antalet timmar av arbete som jag gör utanför golfen såsom till exempel administrativt arbete eller studier, eftersom mitt team och jag vill ha en helhetsbild. Utifrån denna data får jag automatiskt genererade råd om belastning, träning och vila vilket har hjälpt mig att bedriva min satsning med en förhoppningsvis optimal träningsbelastning för att minimera skaderisk men även för att säkerställa kvalitet och framförallt glädje.

Jag har valt att genomföra denna studie av främst tre anledningar. Dels gör mitt personliga intresse av golf, särskilt på elitnivå, att jag anser datan i sig vara väldigt intressant, dels vägleder studiens slutsatser mig i min egen golfsatsning och slutligen ser jag detta arbete som en del i min personliga akademiska utveckling.

1.2 Bakgrund

På den ledande rankinglistan för amatörgolfare, World Amateur Golf Ranking (WAGR) finns idag cirka 5500 spelare. Dessa spelar alla aktivt och har under de senaste 52 veckorna spelat tillräckligt bra för att kvalificera sig till att erhålla en ranking på WAGR. Endast tävlingar, med deltagare som genom tidigare prestationer visat sig vara amatörgolfspelare på en hög nivå, ger rankingpoäng. Det är rimligt att anta att en stor del av dessa 5500 spelare genomför någon form av seriös satsning på sin golf. Tagit i beaktning hur många spelare som varje år både faller ur och tillkommer på WAGR, så finns det bara under de senaste åren tiotusentals amatörgolfare som i varierande utsträckning haft som ambition att ta steget från amatör till att kunna livnära sig på sin golf såsom professionell golfspelare. Endast ett fåtal lyckas.

Trots det stora antalet amatörgolfare som genomför en satsning i syfte att nå en professionell karriär, varav många också uppnår professionell status, så är det endast de cirka 500 bästa professionella spelarna på Official World Golf Ranking (OWGR), som de facto kan livnära sig på sin golf. Allt som krävs för att uppnå professionell status inom golfen är en registrering

från amatör till NA (Non-Amatuer) eller genom att ansöka om medlemskap i PGA. Jag har under arbetets gång intervjuat ett antal golftränare vilka arbetar med professionella golfspelare om vilken OWGR-ranking de anser nödvändig att uppnå för att kunna livnära sig på sin golf. Samtliga tillfrågade är överens om att gränsen går omkring de 500 bästa professionella golfarna i världen. Då inkluderas intäkter i form av både prispengar och ersättning från sponsorer och samarbetspartners. Självfallet finns det golfare utanför topp 500 som kan livnära sig på sin golf, men då genom att ha varit mycket framgångsrika i att erhålla sponsring. Om en golfspelare är topp 500 på OWGR så är det enligt mina undersökningar mycket troligt att spelaren kan livnära sig på sin professionella golfkarriär.

1.3 Syfte

En för mig uppenbar frågeställning mot bakgrund av det ovan anförda är vad som gör att vissa spelare lyckas med sin professionella satsning och andra inte. Syftet med förevarande studie är därför att identifiera en potentiell punkt i en amatörgolfares karriär då denna statistiskt sett har en tillräckligt god chans att lyckas nå en framgångsrik professionell karriär för att en sådan satsning ska vara rimlig att genomföra.

1.4 Frågeställningar

För att uppfylla syftet avser studien att svara på en övergripande fråga, som i sin tur rymmer ett antal följdfrågor. Frågeställningarna som studien avser att svara på är de följande:

1. Hur stor är sannolikheten att lyckas som proffs, det vill säga nå topp 500 på OWGR, om spelaren har nått topp 150 på WAGR?
 - a. Vid vilken ranking på WAGR är det en tillräckligt god chans att lyckas nå en framgångsrik professionell karriär för att en sådan satsning ska vara rimlig att genomföra?
 - b. Påverkas sannolikheten att lyckas som proffs av var spelaren geografiskt kommer ifrån och var denne bedriver sin golfsatsning?
 - c. Är det någon skillnad i sannolikheten att lyckas beroende på vilken ranking mellan 1 - 150 som spelare uppnådde på WAGR?
 - d. Vilka länders spelare är framgångsrika när det gäller att gå från amatör till proffs och vad är anledningen till att det skiljer sig åt länder emellan?

1.5 Metod och material

Frågeställningarna i denna studie besvaras i huvudsak genom en mycket omfattande datainsamling i kombination med statistisk analys. Utöver den statistiska analysen består studien av mina personliga reflektioner och slutsatser. Analyserna, reflektionerna och slutsatserna har diskuterats med två meriterade golftränare vilka båda har gedigen erfarenhet från ett internationellt perspektiv.

Statistiken grundar sig på manliga amatörspelare som någon gång varit rankade topp 150 på WAGR och som sedan övergått till proffs. I underlaget finns statistik på spelare från 1 januari 2017 till 31 mars 2023, det vill säga drygt sex års data och totalt finns 563 spelare med i databasen.

För att ingå i statistiken som studien grundar sig på, har en spelare någon gång under sin amatörkarriär uppnått en ranking inom topp 150 på WAGR. Denna gränsdragning grundas på min egen erfarenhet och på samtal med kunniga inom området om vilken nivå en spelare bör vara på för att anses vara en mycket framgångsrik amatör. Informationen som samlats in om respektive spelare är:

- Namn
- Land
- Datum då spelaren blev proffs
- Bästa ranking på WAGR
- Om spelaren är eller har varit rankad på OWGR
- Bästa ranking på OWGR
- Om spelaren har gått på college i USA eller inte

Ovanstående data har lett till att en beräkning har kunnat göras på hur lång tid det tog för spelaren att gå från att bli proffs till att vara rankat topp 500 på OWGR alternativt att spelare inte nått topp 500 på OWGR. Vidare har spelarna genom ovanstående data kunnat delas in i geografiska områden, såsom till exempel Norden, Brittiska öarna eller Europas fastland.

Nedan en översikt över de geografiska områden som spelarna har delats in i.

- alla spelare (globalt)
- europeer
- europeer exklusive nordiska spelare
- nordiska spelare (exklusive Island)

Dessa kategorier har framförallt valts för att ge ett svenskt perspektiv på frågeställningen. Detta har uppnåtts genom att bryta ut de nordiska spelarna och jämföra dessa med spelare från de övriga kategorierna, följt av en analys av och slutsats kring varför eventuella skillnaderna i statistiken finns. Anledningen till att inte enbart titta på den svenska statistiken är att datan är för liten och därigenom inte statistiskt säkerställd. Isländska spelare har exkluderats från de nordiska spelarna eftersom jag inte har kännedom om på vilket sätt det isländska golfförbundet bedriver sin verksamhet. Däremot vet jag att de svenska, danska, norska och finska golfförbunden bedriver sin verksamhet på ett snarlikt sätt gällande tävlingar, stöttning och support. Detta gör det rimligt att, för att få ett större statistiskt underlag, lägga samman dessa länders statistik.

Den specifika statistik som har tagits fram för Norden kan även tas fram för andra länder eller geografiska regioner.

Avslutningsvis har även spelarna delats in i två grupper, en grupp med spelare som gått på college i USA och en grupp som inte gått på college i USA.

Antal spelare och från vilka länder

Totalt består databasen av 563 spelare vilka någon gång har varit topp 500 på WAGR och därefter blivit proffs. Fördelningen per land ser ut som följer:

Numerisk ordning

USA	233
England	53
Australia	37
Japan	17
Germany	16
France	14
South Africa	14
Denmark	13
Spain	12
Sweden	11
New Zealand	11
Scotland	10
Thailand	10
Italy	9
Ireland	9
Finland	8
Austria	7
Chile	7
Netherlands	6
Canada	6
China	6
Colombia	4
Taiwan	4
India	3
South Korea	3
Wales	3
Norway	3
Argentina	3
Costa Rica	3
Venezuela	3
Iceland	2
Hong Kong	2
Peru	2
Northern Ireland	2
Poland	1
Mexico	1
Singapore	1
Philippines	1
Switzerland	1
Brazil	1
Bolivia	1
Serbia	1
Czech Republic	1
Dominican Republic	1
Morocco	1
Slovenia	1
Portugal	1
Malaysia	1
Indonesia	1
Zimbabwe	1
Saudi Arabia	1

Alfabetisk ordning

Argentina	3
Australia	37
Austria	7
Bolivia	1
Brazil	1
Canada	6
Chile	7
China	6
Colombia	4
Costa Rica	3
Czech Republic	1
Denmark	13
Dominican Republic	1
England	53
Finland	8
France	14
Germany	16
Hong Kong	2
Iceland	2
India	3
Indonesia	1
Ireland	9
Italy	9
Japan	17
Malaysia	1
Mexico	1
Morocco	1
Netherlands	6
New Zealand	11
Northern Ireland	2
Norway	3
Peru	2
Philippines	1
Poland	1
Portugal	1
Saudi Arabia	1
Scotland	10
Serbia	1
Singapore	1
Slovenia	1
South Africa	14
South Korea	3
Spain	12
Sweden	11
Switzerland	1
Taiwan	4
Thailand	10
USA	233
Venezuela	3
Wales	3
Zimbabwe	1

1.6 Signifikansanalys

För att utröna om statistiken i studien har en statistisk signifikans så har beräkning av P-värdet genomförts. Ett P-värde är sannolikheten att erhålla ett värde på testvariabeln som är minst lika avvikande från det hypotetiska värdet enligt nollhypotesen som det faktiskt erhållna värdet. P-värdet är således ett mått på om resultaten kan ha orsakats av slump eller om det sannolikt finns en sann underliggande skillnad.

Signifikansnivån har satts till .05 vilken är en vedertagen signifikansnivå vid urvalsundersökningar. Detta innebär att vid ett P-värde lägre än .05 anses datan vara statistiskt säkerställd.

Vid genomgång av P-värdet har det visat att all statistik i studien, förutom ett värde, har ett P-värde lägre än .05. Detta innebär statistisk signifikans.

Till exempel så har statistiken för europeiska spelare (exkl. nordiska spelare) som varit proffs i fyra år och som består av 23 spelare ett P-värde om .00, det vill säga full statistisk signifikans. Vidare har statistiken för nordiska spelare (exkl. Island) som varit proffs i tre år och som endast består av elva spelare ett P-värde om .016, vilket även detta är en tydlig statistisk signifikans. Den enda statistik som inte har statistisk signifikans är nordiska spelare (exkl. Island) som varit proffs i fyra år och som endast består av sex spelare. Denna statistik har ett P-värde om .156.

1.7 Avgränsning

Studien har fokuserat på att besvara frågeställningarna avseende spelare som någon gång har varit rankade topp 150 på WAGR. Att exempelvis undersöka sannolikheten att lyckas för spelare som har varit topp 500 på WAGR har inte tagits upp i denna studie, främst på grund av den stora datainsamling som hade krävts. Vidare har inte heller faktorer såsom individuella förutsättningar att bedriva sin proffssatsning tagits i beaktande.

Studien har även avgränsats till manliga spelare. Detta har gjorts av tidsskäl och eftersom det för mig varit mer intressant att se statistiken för manliga spelare. Självfallet kan samma studie göras för kvinnor.

Avslutningsvis har studien avgränsats till spelare som blivit proffs efter den 1 januari 2018 även om all data finns insamlad från den 1 januari 2017. Anledningen är att jag vill hålla statistiken så aktuell som möjligt. Då det finns tillräckligt med data för statistisk signifikans från den 1 januari 2018 har jag valt detta datum som startdatum.

2 Rankingsystem

2.1 The World Amateur Golf Ranking (WAGR)

The World Amateur Golf Ranking (WAGR) introducerades 2006 av "The R&A". Rankingen baseras på cirka 2600 tävlingar årligen. Det betyder att alla amatörtävlingar inte ingår i WAGR-systemet, utan det är upp till varje enskild tävling att ansöka om att ingå. För att en tävling ska ha möjligheten att ingå i WAGR-systemet krävs att tävlingen spelas över minst 54 hål. Rankingen är global och anses vara det officiella rankingsystemet för amatörer. Det finns cirka 5500 spelare från mer än 100 länder på rankingen. Rankingen baseras på spelarens snittpoäng under en rullande 24 månaders period och systemet är uppbyggt på att antalet tävlingar divideras med den totala summan av poäng från spelarens samtliga spelade tävlingar. Den som har det högsta genomsnittet under den aktuella rullande perioden om 24 månader rankas högst. Antalet poäng som delas ut för respektive tävling beror på hur starkt startfältet är i varje enskild tävling. Utifrån styrkan i startfältet får tävlingarna en styrka (power), som i sin tur styr antalet poäng som delas ut. Det innebär att ju fler högt rankade spelare som är med i en tävling, desto fler poäng delas ut, samtidigt som det givetvis är hårdare konkurrens. Ett exempel är 2022 års US Amateur. Detta är den största amatörtävlingen och den hade en power på 996,2, där vinnaren fick 24,9 poäng för tävlingen. Detta kan jämföras med JSM-slag, som är Sveriges största amatörtävling och som hade en power på 66,9 och där vinnaren fick 8,7 poäng.

Genom att ställa upp i tävlingar som använder sig av WAGR-systemet finns det en möjlighet att komma in i rankingsystemet. För detta krävs att en spelare tilldelas lägst 6,5 poäng i en WAGR-tävling. Det kan jämföras med vad en spelare som ligger topp 250 på rankingen har för poäng i genomsnitt per tävling, vilket är cirka 6,5. Vilken placering som krävs beror på hur starkt startfältet är i tävlingen. Spelare kan även åka ur WAGR-systemet, vilket sker när en spelare inte fått mer än 4,0 poäng i en tävling under de senaste 52 veckorna.

2.2 Official World Golf Ranking

Official World Golf Ranking (OWGR) är den officiella rankinglistan för proffs och startade 1986. OWGR är baserad på individuella prestationer, över en rullande tvåårsperiod. Den spelare med högst poängsnitt per tävling över perioden är den som leder rankingen. I nuläget finns det 23 professionella tourer som ingår i OWGR. Världsrankingens används på flera olika sätt, men framför allt för att avgöra vilka spelare som kvalificerar sig till de största tävlingarna. Att vara rankad topp 50 i världen är en tydlig målsättning för de flesta professionella golfspelare, eftersom det ger möjlighet till att spela alla de stora professionella tävlingarna. Det är dock betydligt fler professionella golfspelare som kan livnära sig på sin golf, än de 50 bästa i världen. Som tidigare beskrivit är det enligt min analys rimligt att anta att om en spelare är rankad innanför topp 500 på världsrankingens, så kan spelaren livnära sig på sin golf.

3 Vad är de eventuella fördelarna med att inte bli proffs tidigt i sin karriär?

Perioden som amatör är på många sätt en förberedelsefas inför en eventuell kommande professionell karriär. Amatörer är av naturliga skäl oftast unga golfspelare och utvecklas därav mycket på relativt kort tid. Om en spelare lyckats ta sig högt upp på amatörrankingens får denne uppleva många nya situationer som är viktiga att ta med sig in i proffslivet. Detta innefattar allt från de första stora internationella tävlingarna till de första landslagsuppdragen. Generellt sett kan sägas att väldigt duktiga amatörer får möjligheten att spela betydligt mer utmanande tävlingar på tuffare och bättre banor, med bättre organisation, än spelare som väljer att bli proffs tidigare. Vid en tidig övergång till proffs kommer spelare, i normalfallet, spela på en av de lägre regionala professionella tourerna och då på sämre banor med sämre konkurrens och organisation. För att komma väl förberedd till proffslivet så behövs just de utmaningar som går att få på den allra högsta amatörnivån. Dessa utmaningar resulterar i väldigt många erfarenheter, som tillsammans ger en bra inblick i och förberedelse inför proffslivet.

Möjlighet till utbildning och golf på college i USA

Att förbli amatör under den tidiga fasen av golfkarriären finns det många anledningar till. En av de största anledningarna för många är att möjliggöra spel och studier på college i USA. För att kunna göra det så måste spelarna förbli amatör tills dess att studierna på college är

avslutade. De flesta som under sin tid på college lyckats uppnå en hög ranking på WAGR väljer därefter att omedelbart övergå till proffs.

Det finns spelare som väljer att inte gå på college, men likväl väljer att förbli amatör. Det kan finnas flera anledningar till detta. Bland annat kan det skilja sig beroende på var i Europa en spelare är ifrån. Exempelvis uppmanas ofta duktiga svenska amatörer att spela och studera på college i USA, vilket enligt min uppfattning inte i samma utsträckning är fallet för spelare från till exempel England eller Frankrike. En anledning till det kan vara att de inhemska möjligheterna att spela stora amatörtävlingar i till exempel England och Frankrike är betydligt bättre än i Sverige. Vidare är klimatet och därigenom längden på säsongen i framförallt södra Europa betydligt längre än i exempelvis Sverige vilket möjliggör både bättre tränings- och tävlingsmöjligheter. Avslutningsvis kan nämnas att befolkningen i de nordiska länderna generellt är väldigt duktiga på engelska, vilket inte nödvändigtvis kan sägas i samma utsträckning för södra Europa. Därmed är barriärerna sannolikt lägre för nordiska spelare att åka till USA för att studera än för spelare som inte har lika bra engelska.

Att välja att inte gå på college

En europeisk spelare som väljer att förbli amatör, men som inte väljer att studera på college, behöver finna egna lösningar för att spela de stora amatörtävlingarna. I det fall man inte har de egna ekonomiska resurserna att göra detta eller en fullskalig ekonomisk stöttning från det nationella golfförbundet, så är det mycket svårt att kunna genomföra en sådan satsning. Som beskrivits ovan är det, enligt min mening, av högsta vikt att ha möjligheten att spela de stora amatörtävlingarna på sin kontinent, men även att spela interkontinentalt. Att få möjligheten att spela på tuffa mästerskapsbanor mot bra motstånd är givetvis utvecklande. Spelare som väljer att bli proffs tidigt i karriären, exempelvis direkt efter gymnasiet, går oftast in i proffskarriären utan några erfarenheter från sådana tävlingar och får samtidigt ofta börja på den lägsta nivån av proffstourer. Där spelas tävlingarna normalt inte på banor som håller samma höga nivå eller ger samma utmaning som på de stora internationella amatör- och proffstävlingarna. En tidig proffssatsning innebär dessutom inte sällan att spelaren sätts under en stor finansiell press i form av att hela tiden ha ett behov av att spela in prispengar på mindre tävlingar för att kunna fortsätta sin satsning. För att spela in tillräckligt med pengar i dessa tävlingar krävs dessutom topplaceringar. Detta kan resultera i att spelaren hastar fram beslut gällande sin karriär som inte gynnar den långsiktiga utvecklingen och således resulterar i en suboptimal utveckling som golfspelare.

Alla har förstås inte de ekonomiska möjligheterna att resa internationellt för att spela de stora amatörtävlingarna. Spelarna som inte har denna möjlighet, antingen genom stöttningen från landslag eller familj, väljer oftast att studera på college. College erbjuder nämligen scholarships (stipendium) till duktiga amatörspelare, vilket innebär att skolan betalar för skolgången och tillhörande aktiviteter, såsom till exempel allt golfrelaterat. De flesta skandinaviska amatörspelarna som spelar på en hög nivå inom amatörgolfen erhåller ett scholarship på en bra skola, det vill säga på en skola som spelar i högsta eller näst högsta divisionen i USA.

Hög kvalitet på de största amatörtävlingarna

De största amatörtävlingarna, inklusive collegetävlingarna, håller som tidigare beskrivits en väldigt hög nivå. Alltifrån banan till organisationen kring tävlingen är i samma klass som de bästa proffstourenerna. Dessutom finns det ofta ett stort medialt intresse av de stora amatörtävlingarna, vilket gör att spelarna också får en viss inblick i hur man hanterar media. Dessa saker är väldigt viktiga för utvecklingen på vägen mot ett framtida proffsliv. Även om nivån på spelarna är lite sämre än på de bästa proffstourenerna så är det av de nyss nämnda anledningarna väldigt utvecklande att spela denna typ av tävlingar.

Landslagsuppdrag

Att vara amatör öppnar också upp en möjlighet att spela för sitt land, det vill säga spela för landslaget. Det är oftast väldigt givande och utvecklande att spela i landslaget eftersom spelarna självfallet utsätts för mer press och nervositet när man spelar för sitt land och inte bara för sig själv. Dessutom sker ofta landslagsuppdragen i en väldigt utvecklande miljö i form av utmanande banor, professionell organisation samt träning och sparring med erfarna coacher. Därtill har spelarna en möjlighet att bli uttagen att spela kontinentala och interkontinentala mästerskap såsom till exempel europeiska eller asiatiska mästerskapen och världsmästerskap, vilket givetvis är något många har som en personlig målsättning eller dröm. Många nationella förbund erbjuder ofta även hjälp i form av ekonomisk stöttning till spelarna.

Enklare start på proffskarriären

En ytterligare anledning till att det kan vara fördelaktigt att förbli amatör något längre är att det blir en enklare start på proffskarriären i det fall en amatörspelare lyckas bli högt rankad på WAGR. Detta tack vare att till exempel managementbolag i dessa fall gärna tecknar avtal med spelaren. Sådana avtal innebär att managementbolagen stöttar spelaren genom att hjälpa till med sponsoravtal, administration och startplatser i större proffstävlingar. Dessa startplatser får managementbolagen genom samarbete med specifika tävlingar eller tourer. För detta arbete erhåller vanligtvis managementbolagen en fast avgift från spelaren i kombination med en del av spelarens framtida intäkter. Det skulle dock även kunna vara så att tourerna på egen hand försöker locka nya talanger och därför erbjuder särskilda startplatser till några av de bästa amatörerna. Dessa inbjudningar underlättar väldigt mycket för spelaren i början att proffskarriären, särskilt om spelaren inte har något kort på en tour. Ett kort, eller status, på en tour får spelarna oftast genom att kvala sig in på touren genom särskilda kvaltävlingar. Alternativt kan spelaren erhålla kategori på touren genom att prestera tillräckligt bra när denne får särskilda inbjudningar och därigenom erhålla mycket poäng på endast ett fåtal tävlingar. Således kan en spelare, genom att spela bra i ett fåtal starter på PGA-touren eller DP World Tour som de fått inbjudningar till, kvalificera sig till dessa tourer direkt, det vill säga utan att behöva spela kvaltävlingar. Så var det exempelvis för Collin Morikawa, John Rahm och Mathew Wolf när de tog sig in på PGA-touren direkt efter att ha gått från amatör till proffs.

Nya amatörregler

Den 1 januari 2022 ändrades amatörreglerna, vilket har öppnat upp för många nya möjligheter som amatörspelare. Den stora förändringen är att amatörspelare numera får ta emot alla typer av sponsring. Därigenom kan golfspelare få en inkomst redan som amatör, vilket inte var tillåtet tidigare. Prispengar är numera också tillåtet att ta emot, om än till en begränsad nivå om 700€ per tävling. Eftersom regeländringen nyligen har införts kan ännu inte påvisas hur möjligheten att framförallt erhålla sponsor- och samarbetsintäkter som amatör kommer att förändra amatörgolfen, men att positiva förändringar för duktiga amatörgolfare kommer att ske inom den närmsta tiden känns enligt mig mycket troligt.

4. Redovisning av statistik

Studien grundar sig på den statistik som tagits fram i undersökningen rörande hur övergången har gått för spelare som har tagit steget från amatör till proffs. Detta har, som beskrivits i detalj i studiens metodavsnitt, gjorts genom att följa alla spelare som någon gång har varit topp 150 på WAGR under perioden januari 2018 till mars 2023 och under denna period gått från amatör till proffs. Under detta arbete har intressant statistik framkommit, som skulle kunna vara givande för aktörer som på något sätt är involverade i amatörgolf och delaktiga i ett beslut kring när en amatörgolfare ska övergå till proffs. Denna statistik och dess slutsatser kommer att redovisas och diskuteras i kommande kapitel.

Under arbetets gång har det framkommit ytterligare möjliga fördjupade undersökningar som eventuellt kommer att genomföras i en framtid. Dessa presenteras senare i studien under rubriken “Förslag till vidare undersökningar”.

4.1 Amatör till proffs

Efter ett år:

När statistiken för det första året granskas, så kan det utläsas hur det har gått för samtliga spelare under deras första år som proffs. Mer specifikt huruvida de lyckas skapa en finansiellt hållbar situation, det vill säga om de lyckas nå topp 500 på OWGR, redan under första året eller inte. Nedan presenteras en översikt av hur statistiken ser ut för de olika geografiska områdena.

Alla spelare

Antal spelare som nått topp 500	61
Antal spelare som varit proffs i ett år	357
Procent antal spelare som nått topp 500 på ett år	17 %

Europeiska spelare

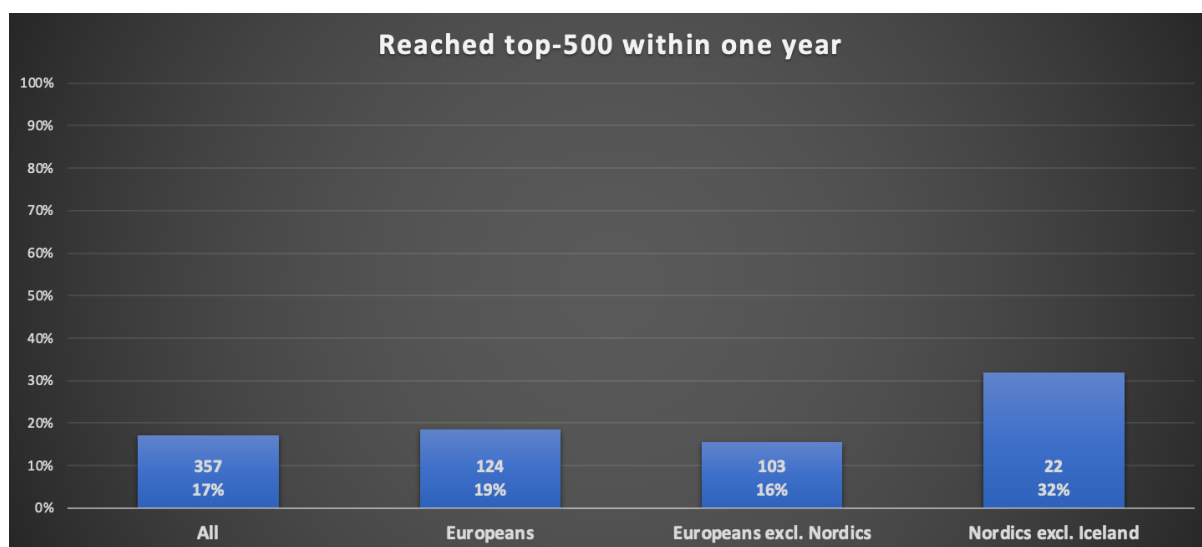
Antal spelare som nått topp 500	23
Antal spelare som varit proffs i ett år	124
Procent antal spelare som nått topp 500 på ett år	19 %

Europeiska spelare exkl. nordiska spelare

Antal spelare som nått topp 500	16
Antal spelare som varit proffs i ett år	103
Procent antal spelare som nådde topp 500 på ett år	16 %

Nordiska spelare (exkl. Island)

Antal spelare som nått topp 500	7
Antal spelare som varit proffs i ett år	22
Procent antal spelare som nådde topp 500 på ett år	32 %

Av alla spelare globalt nådde **17 %** topp 500 under första året. Europa har marginellt bättre statistik då **19 %** av de europeiska spelarna nådde topp 500 under första året. Denna marginella skillnad ger enligt mig ingen anledning till vidare analys.

Av de nordiska spelarna har **32 %** nått topp 500 inom ett år. Detta att jämföra med **16 %** av spelarna från Europa, exkl. nordiska spelare. Här syns således en väsentlig skillnad som är intressant att analysera och kommentera. Att nordiska spelare är mer framgångsrika än övriga kan givetvis grunda sig på flera olika anledningar. Den mest sannolika anledningen, enligt mig, är att nordiska spelare får en längre och bättre utbildning under deras amatörkarriär. Från cirka sexton års ålder går de flesta nordiska amatörspelare med ambitionen om att bli proffs, en åtta till nio år lång utbildning med inriktning på golf. Detta börjar med studier på ett golfgymnasium i spelarens hemland, vilket innebär tre till fyra år med mycket professionell träning. Därefter fortsätter de flesta sina studier på college i USA, vilket innebär ytterligare fyra till fem år med professionell träning och utbildning. Detta gör att spelarna blir väldigt mogna och är således bättre förberedda för proffslivet. De nordiska spelarna får enligt min uppfattning exempelvis bättre förberedelser på hur de ska handskas med övergången till proffs. Detta då de nordiska förbunden är betydligt bättre på att förbereda spelarna på övergången från amatör till proffs, vilket i sin tur gör att de nordiska spelarna troligtvis är bättre förberedda på att handskas med de nya situationerna som uppstår i samband med en proffssatsning. Förbunden finns dessutom kvar och hjälper spelarna när de har blivit proffs. Detta genom att bland annat hjälpa till med inbjudningar till proffstourer samt flera läger varje år där man samlar amatörer och proffs tillsammans. Dessa läger anordnas för att duktiga

amatörer, tillsammans med både nyblivna och erfarna proffs, ska få möjlighet att träna och tävla tillsammans, där ett av huvudsyftena är att utveckla amatörerna. Min uppfattning är att på till exempel den brittiska halvön, släpper förbunden spelarna direkt när de övergår till proffs och därmed försvinner också all stöttning och support från förbundet. Det gör att spelarna står helt och hållet på egna ben när de blir proffs, vilket de inte är vana vid. Det blir en väldigt stor omställning, vilket troligtvis gör det svårare att lyckas jämför med de nordiska spelarna.

Efter två år:

Alla spelare

Antal spelare som nått topp 500	70
Antal spelare som varit proffs i två år	259
Procentuellt antal spelare som nått topp 500 på två år	27 %

Europeiska spelare

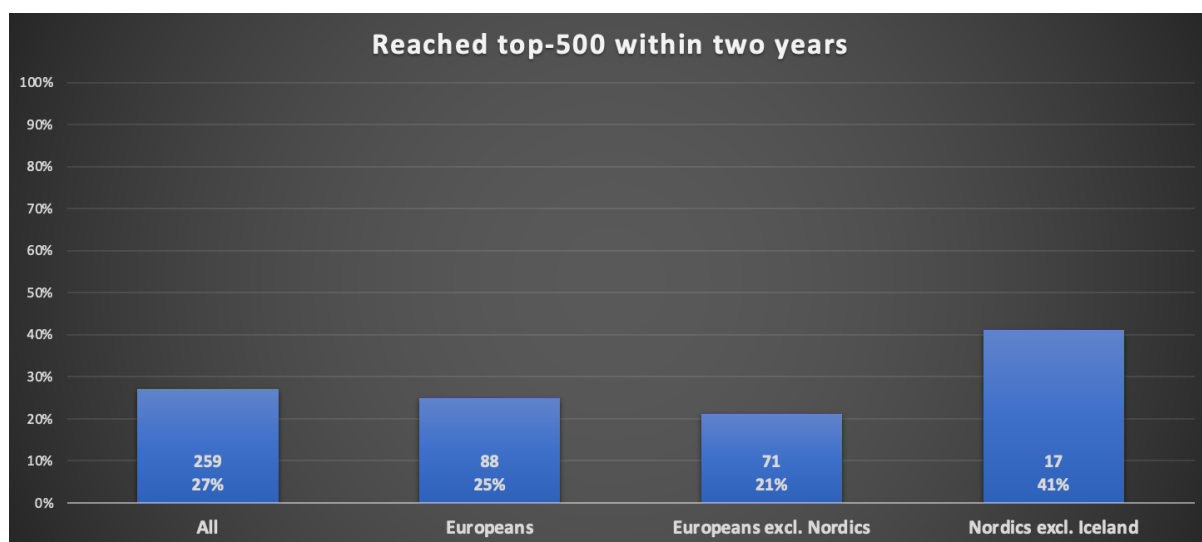
Antal spelare som nått topp 500	22
Antal spelare som varit proffs i två år	88
Procentuellt antal spelare som nådde topp 500 på två år	25 %

Europeiska spelare exkl. nordiska spelare

Antal spelare som nått topp 500	15
Antal spelare som varit proffs i två år	71
Procent antal spelare som nådde topp 500 på två år	21 %

Nordiska spelare (exkl. Island)

Antal spelare som nått topp 500	7
Antal spelare som varit proffs i två år	17
Procentuellt antal spelare som nådde topp 500 på två år	41 %

Efter två år har den procentuella andelen spelare som nått topp 500 ökat jämfört med efter ett år, från **18 %** till **27 %**. Den procentuella andelen har även ökat bland de europeiska spelarna, från **19 %** till **25 %**. Fortsatt är skillnaden mellan världen och Europa väldigt liten, vilket gör att det inte finns anledning att analysera detta vidare.

Skillnaderna mellan alla spelare och europeiska spelare exkl. nordiska på var spelarna kommer från inom Europa blir ännu lite tydligare. Man ser att andelen nordiska spelarna som lyckas slå sig in på topp 500 har ökat med **9 %**, från **32 %** till **41 %** samtidigt som alla europeiska spelare endast har ökat med **6 %**. Detta stärker antagandet att de nordiska spelarna har fått bättre förberedelser under en längre tid och får fortsatt stöttning från förbunden i deras satsning även som proffs under en längre period.

Efter Tre år:

Alla spelare

Antal spelare som nått topp 500	63
Antal spelare som varit proffs i tre år	176
Procent antal spelare som nått topp 500 på tre år	36 %

Europeiska spelare

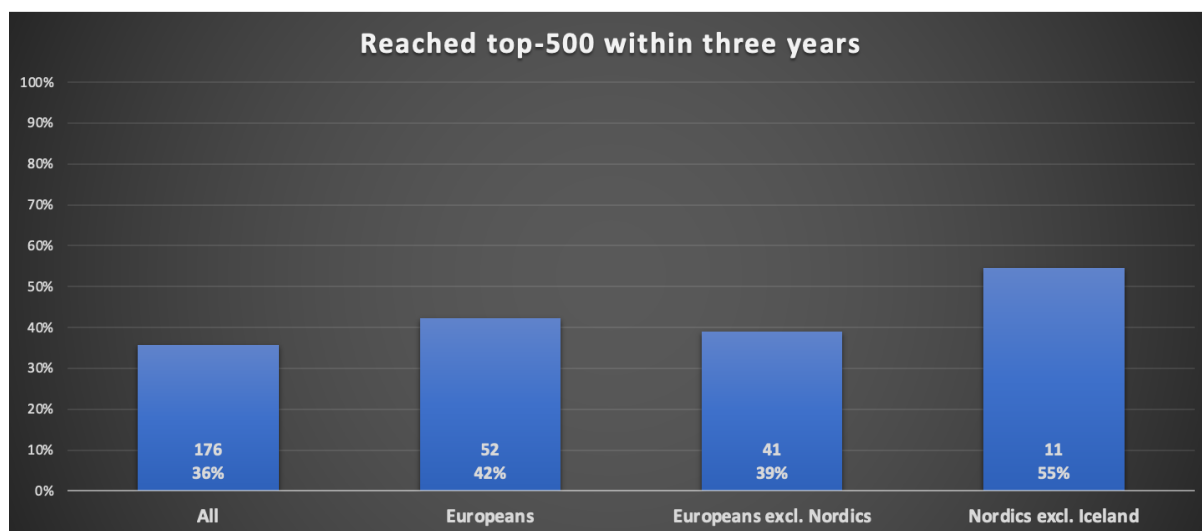
Antal spelare som nått topp 500	22
Antal spelare som varit proffs i tre år	52
Procent antal spelare som nådde topp 500 på tre år	42 %

Europeiska spelare exkl. nordiska spelare

Antal spelare som nått topp 500	16
Antal spelare som varit proffs i tre år	41
Procent antal spelare som nådde topp 500 på tre år	39 %

Nordiska Spelare (exkl. Island)

Antal spelare som nått topp 500	6
Antal spelare som varit proffs i tre år	11
Procent antal spelare som nådde topp 500 på tre år	55 %

Vi kan se i tabellen ovan att **42 %** av alla europeiska spelare har nått topp 500 medan **36 %** av alla spelare globalt har nått topp 500. I det fall man skulle exkludera de europeiska spelarna från alla spelare så skulle skillnaden vara än större. Detta innebär att det är första gången man ser en relevant skillnad mellan alla spelare och europeiska spelare.

De nordiska spelarna har fortsatt en väsentligt högre procent än resten av Europa vilket antas bero på de orsaker som beskrivits tidigare.

Efter fyra år:

Alla spelare

Antal spelare som nått topp 500	45
Antal spelare som varit proffs i fyra år	100
Procent antal spelare som nått topp 500 på fyra år	45 %

Europeiska spelare

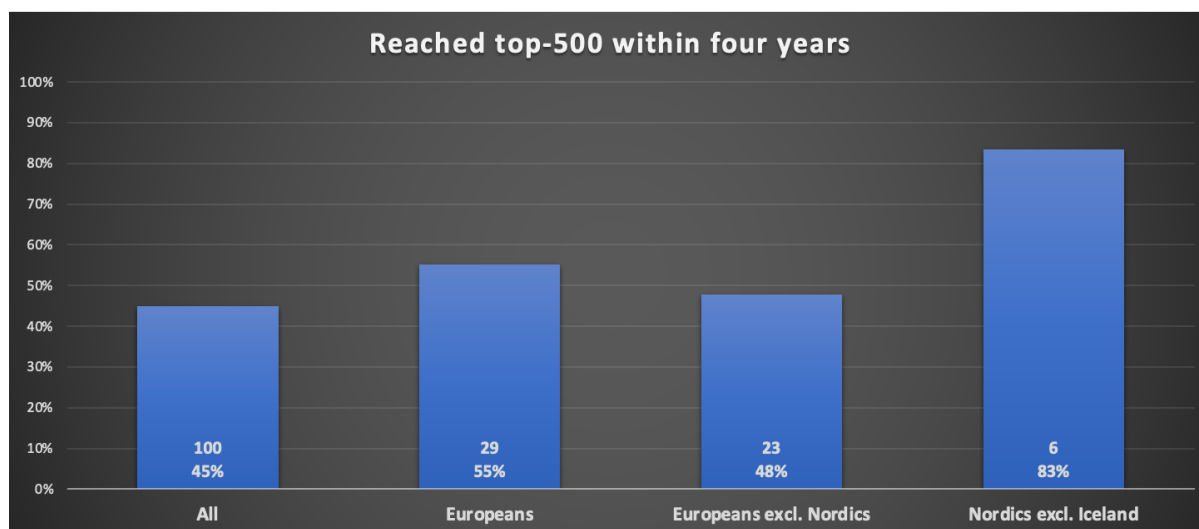
Antal spelare som nått topp 500	16
Antal spelare som varit proffs i fyra år	29
Procent antal spelare som nådde topp 500 på fyra år	55 %

Europeiska spelare exkl. nordiska spelare

Antal spelare som nått topp 500	11
Antal spelare som varit proffs i fyra år	23
Procent antal spelare som nådde topp 500 på fyra år	48 %

Nordiska Spelare (exkl. Island)

Antal spelare som nått topp 500	5
Antal spelare som varit proffs i fyra år	6
Procent antal spelare som nådde topp 500 på fyra år	83 %

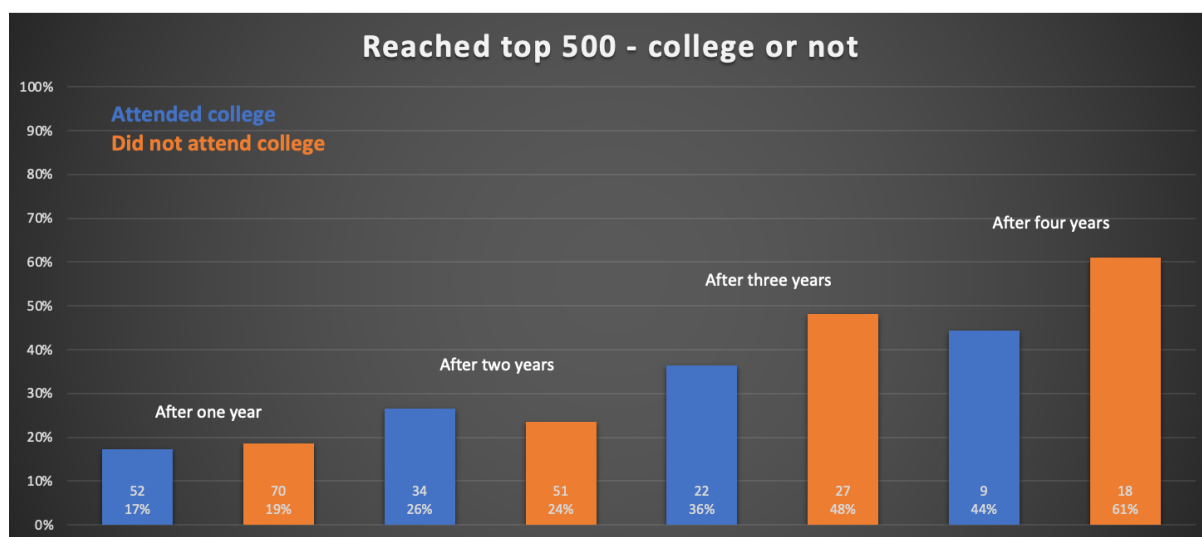
45 % av alla spelare har nått topp 500 på OWGR efter fyra år. Detta innebär en fortsatt stor ökning jämfört med år tre (**36 %**) och därmed bör en spelare som gör en proffssatsning alltid överväga att försöka finansiera sin proffssatsning över minst fyra år och inte endast tre år. När det gäller alla europeiska spelare så är det **55 %** av dem som nått topp 500. Det gör att skillnaden mellan alla globala spelare och europeiska spelare fortsatt har ökat lite från år tre.

Under år fyra är det väldigt få spelare (**6**) i kategorin nordiska spelare (exkl. Island) vilket gör att statistiken inte är statistiskt säkerställd (enda P-värdet över .05) men den följer trenden från tidigare år vilket bör innebära att trenden är korrekt.

I dagsläget finns det statistik för fyra år vilket gör att man ännu inte kan utläsa om chanserna att nå topp 500 på OWGR även efter fem år ökar signifikant. Hur länge en spelare kan fortsätta sin professionella satsning utan att nå topp 500, det vill säga inte nå intäkter som täcker kostnaderna beror givetvis på vilka ekonomiska förutsättningar spelaren har. Dock visar statistiken tydligt att för varje år som går upp till minst fyra år så ökar chanserna signifikant.

4.2 Är collegespelare mer framgångsrika i att lyckas som proffs?

Tidigare har nämnts att statistik tagits fram rörande skillnaden mellan amatörer som har studerat på college i USA, jämfört med spelare som valt att inte gå på college i USA avseende att nå topp 500 på OWGR. I detta fall har endast europeiska spelare inkluderats i statistiken eftersom den absoluta majoriteten av de amerikanska amatörerna väljer att gå på college. Detta innebär att det inte skulle ge någon intressant information i det fall de amerikanska spelarna skulle ha inkluderats i denna statistik.

Statistiken, vilken illustreras i diagrammet ovan, visar att **17 %** av spelarna som gått på college nått topp 500 på OWGR efter ett år medan **19 %** som inte gått på college nått topp 500. Efter två år är motsvarande statistik **26 %** mot **24 %** medan det efter tre år är **36 %** mot **48 %**. Avslutningsvis är det efter fyra år **44 %** av spelarna som gått på college som nått topp 500 på OWGR medan **61 %** som inte gått på college nått topp 500.

Man kan konstatera att spelare som inte gått på college är något mer framgångsrika när det gäller att nå topp 500 på OWGR. Dock ska det poängteras att det inte är någon tydlig skillnad, vilket tyder på att det inte finns en väg som är rätt eller fel. Denna slutsats kan verka oväsentlig, men vid närmare eftertanke kan det faktum att ingen väg är rätt eller fel vara en viktig poäng för unga amatörgolfare. Det finns enligt min erfarenhet nämligen en utbredd uppfattning, i Europa men framförallt i Sverige, att en spelare bör gå på college om spelaren bedriver en seriös satsning på sin golf. Det är dock ett stort steg att som tonåring flytta till USA och kan för vissa säkert vara avskräckande. Detta faktum kan till och med vara en

anledning till att spelare väljer att inte satsa på golfen efter avslutade gymnasiestudier. Av denna anledning kan det vara viktigt att veta att proffssatsningen enligt statistiken inte gått bättre för de europeiska spelare som valt att gå på college utan tvärtom. Det bör dock understrykas att college är den bästa vägen att välja rent ekonomiskt för det flesta, eftersom det är väldigt dyrt att bedriva en satsning av samma kaliber i Europa vilken oftast måste bekostas själv. Dessutom, om spelare väljer att bedriva sin amatörsatsning på college får spelarna en utbildning samtidigt som man ges möjlighet att satsa på golfen. Detta är betydligt svårare för en europeisk spelare som väljer att bedriva sin satsning i Europa. Oftast får spelaren hitta en utbildning på egen hand vilket resulterar i att det blir svårare att få ihop studier med golfen.

Det är viktigt att tänka på vid jämförelse av statistik från WAGR mellan collegespelare och övriga amatörer, är att det historiskt sett varit enklare att få en bättre ranking på WAGR för de spelare som gått på ett högt rankat college. Detta har berott på att på de bästa skolorna i USA spelar man väldigt bra tävlingar med emellanåt relativt små startfält. Historisk har detta resulterat i att bottenplaceringarna i dessa tävlingar gett en mycket högre poäng än om man jämför med de stora amatörtävlingarna i Europa. Det vill säga, det har varit en väsentlig skillnad på hur mycket poäng som delats ut för genomsnittliga eller dåliga prestationer i tävlingar i collegetävlingar jämfört med europeiska tävlingar. Detta även om prestationerna varit likvärdiga. Denna skevhet i WAGR-systemet har bekräftats genom att WAGR från och med den 1 januari 2023 har ändrat sitt regelverk i ett försök att motverka detta genom att de sämst placerade spelarna på WAGR-tävlingar efter detta datum får en lägre poäng än tidigare, även i mindre startfält. Således kommer denna ändring att få störst effekt i USA där startfälten som nämnts ofta är mindre. Det kommer att visa sig vilken effekt detta har, men det skulle kunna tänkas att det likväl kommer fortsatt finnas en viss skillnad i hur svårt det är att uppnå en hög WAGR-ranking för övriga spelare jämfört med spelare som valt att gå college då antalet stora WAGR-tävlingar i USA är betydligt fler än i Europa.

Ovanstående resonemang borde, enligt mig, innebära att till exempel den genomsnittliga nordiska spelaren som nått topp 150 på WAGR är något bättre golfspelare än den genomsnittliga amerikanska spelaren som även har nått topp 150 på WAGR. Detta antagande bekräftas av att en amerikansk spelare behöver ha nått topp 26 på WAGR för att ha samma procentuella möjlighet att nå topp 500 på OWGR inom tre år som en topp 150 spelare från Norden.

Nordiska spelare (exkl. Island)	Procentuell möjlighet att nå topp 500	Amerikansk spelare	Procentuell möjlighet att nå topp 500
		Topp 26 WAGR	56 %
Topp 150 WAGR	55 %		
		Topp 30 WAGR	54 %
		Topp 50 WAGR	50 %

4.3 Topp 25 spelare på WAGR

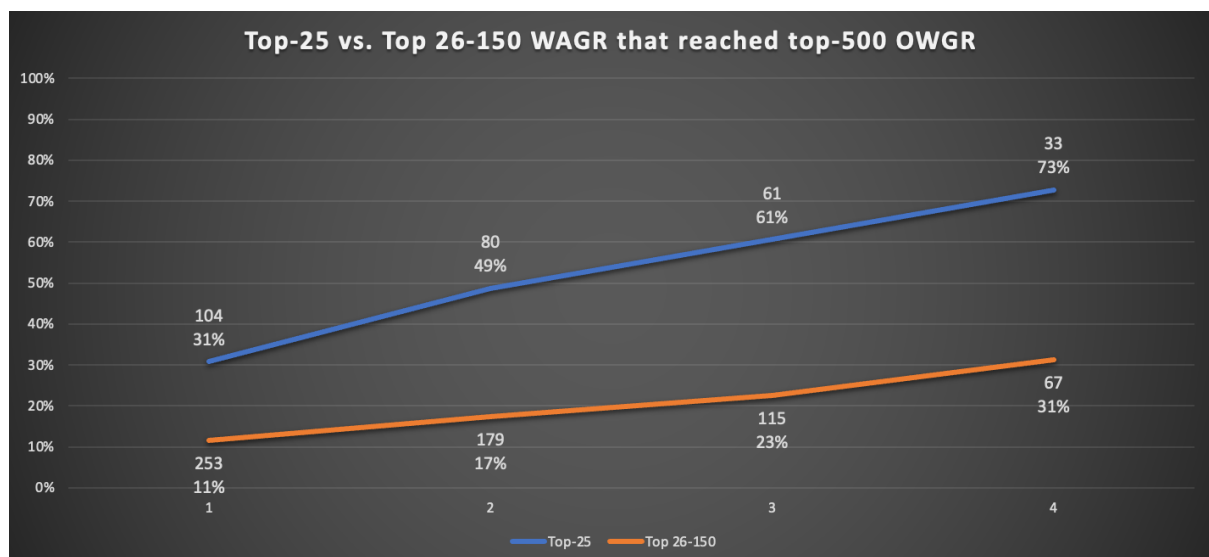
Genom att studera de spelare som varit topp 25 på WAGR och jämföra dessa med övriga spelare inom topp 150, det vill säga rankingposition 26-150 så kan man utreda huruvida det är betydligt större sannolikhet att lyckas hur bättre rankad man är.

Om man studerar första året och spelare som någon gång har varit topp 25 på WAGR så är det **32** av **104** spelare som har nått topp 500 på OWGR, det vill säga **31 %**. Bland de spelare som har varit rankade mellan 26-150 plats på WAGR så är det **29** av **253** spelare som har lyckats slå sig in topp 500 på OWGR, vilket alltså är **11 %**. Det är således tydligt att det föreligger en väsentligt större sannolikhet med att lyckas att ta sig in topp 500 på OWGR under det första året, om man har varit topp 25 på WAGR, en skillnad på **20 %**.

Andra året ser statistiken ut enligt följande. **39** av **80** spelare som har varit topp 25 på WAGR har nått topp 500 på OWGR, det vill säga **49 %**. Detta jämfört mot **17 %** av spelarna mellan position 26-150. Således en skillnad på **32 %**. Tredje året så har **37** av **61** spelare lyckats ta sig in topp 500 på OWGR, det vill säga **61 %**. Jämfört mot spelarna som har varit rankade mellan platserna 26-150 på WAGR så har **23 %** nått topp 500. Det ger en skillnad på **38 %**.

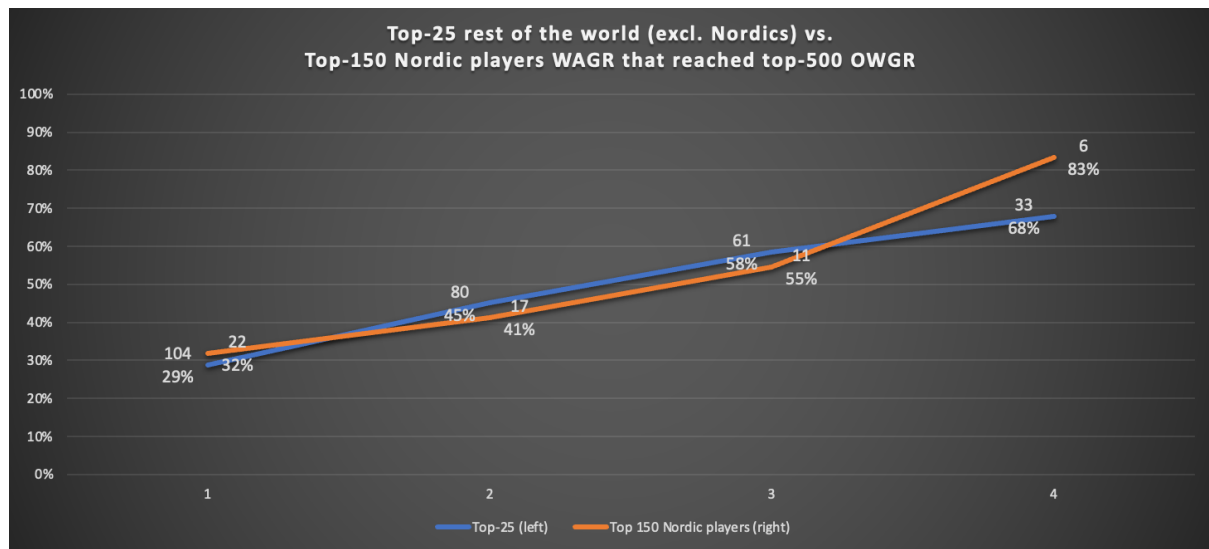
Fjärde året ser man att **24** av **33** spelare har tagit sig in topp 500 på OWGR det vill säga **73 %**. Detta ska jämföras mot **31 %** för spelarna mellan 26-150. En skillnad på **42 %**.

Nedan presenteras ett linjediagram som visar skillnaden mellan gruppen spelare som var topp 25 när de blev proffs och gruppen spelare mellan 26-150 på WAGR.

De slutsatser som kan dras av ovan redovisad statistik är att sannolikheten att lyckas som proffs är väsentligt större för en spelare som har varit topp 25 på WAGR under sin amatörkarriär jämfört med en spelare som har varit rankad 26-150. Det är inte helt oväntat eftersom en spelare som har legat topp 25 på WAGR i de flesta fall måste antas vara en betydligt bättre golfspelare. Spelare som har varit topp 25 har sannolikt oftast också fått en enklare start på sin proffskarriär genom att de har fått bättre och fler erbjudande från managentbolagen i form av bland annat inbjudningar till proffstävlingar i enlighet med vad som beskrivits tidigare i studien under rubriken “Enklare start på proffskarriären”.

Avslutningsvis visar nedanstående diagram en intressant iakttagelse. Diagrammet visar att det är lika stor sannolikhet att nå topp 500 på OWGR om du är en topp 150 spelare på WAGR från Norden som om du är en topp 25 spelare från övriga världen. Detta stärker ytterligare tesen att de nordiska spelarna generellt sett är bättre än vad deras ranking eventuellt indikerar samt får ett bättre stöd från förbundet i övergången från amatör till proffs jämför med resten av världen.

4.4 Skillnad mellan WAGR nr. 1 och 150?

I föregående avsnitt redovisades skillnaden i sannolikheten att lyckas mellan spelare topp 25 på WAGR jämfört med spelare rankade 26-150. Här kunde en tydlig skillnad mellan de två olika kategorierna utläsas. För att vidare undersöka om sannolikheten att lyckas påverkas av var intervallet 1 till 150 på WAGR en spelare är rankad, så har därför alla spelare delats in i sex kategorier, i intervaller om 25 beroende på deras ranking. Härmed får vi en ännu tydligare bild på hur stor sannolikheten är att lyckas som proffs beroende på vilken ranking spelarna som bäst har uppnått på WAGR.

Vid granskningen av statistiken finns det en tydlig skillnad mellan de som är topp 50 och övriga, det vill säga 51-150. Statistiken visar att spelare rankade 1-50 har en betydligt större sannolikhet att lyckas med övergången till proffs jämfört med spelarna mellan positionen 51-150. Den uppenbara anledningen till denna skillnad är att topp 50-spelarna på WAGR förmodligen helt enkelt är bättre golfspelare. Det finns dock förmodligen även andra anledningar till varför det är en stor skillnad mellan de två kategorierna. Managementbolagen

är mer intresserade av en spelare som har legat högt på WAGR vilket gör att dessa spelare får bättre erbjudande och mer hjälp vid starten av deras proffskarriär. Detta leder till fler starter på de största proffstourerna och bättre möjlighet att samla rankingpoäng och prispengar under inledningen av proffskarriären.

Players that reached top 500 OWGR depending on WAGR position within one year			
Ranking	500 OWGR	Total players	%
Top 25	32	104	31%
25-50	16	66	24%
51-75	3	61	5%
76-100	4	41	10%
101-125	1	53	2%
126-150	5	48	10%

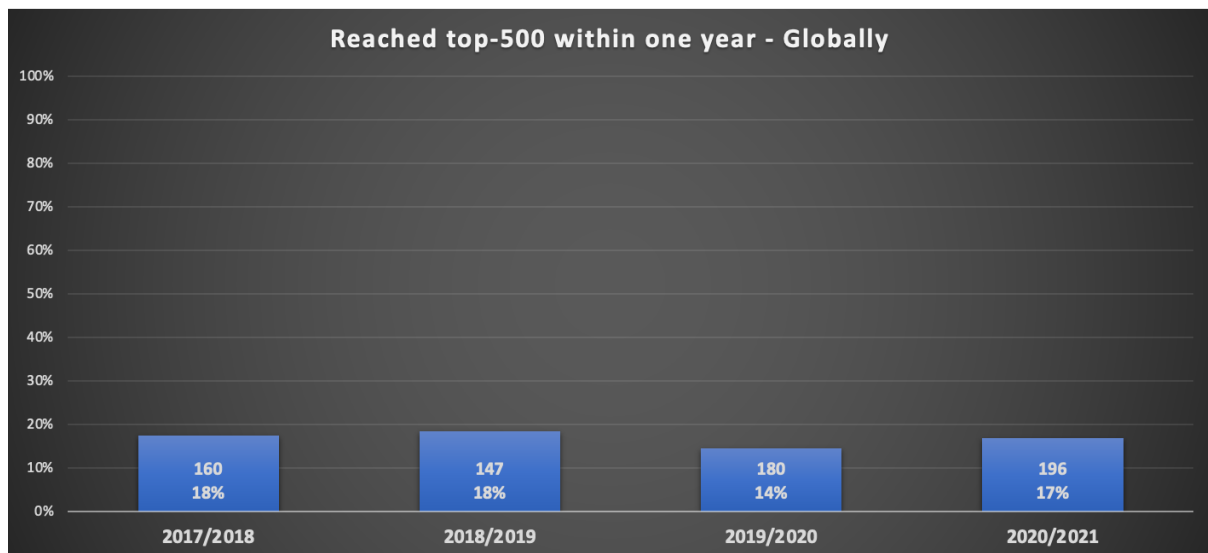
Players that reached top 500 OWGR depending on WAGR position within two years			
Ranking	500 OWGR	Total players	%
Top 25	39	80	49%
25-50	17	47	36%
51-75	5	38	13%
76-100	4	25	16%
101-125	1	42	2%
126-150	4	34	12%

Players that reached top 500 OWGR depending on WAGR position within three years			
Ranking	500 OWGR	Total players	%
Top 25	37	61	61%
25-50	12	33	36%
51-75	5	25	20%
76-100	2	14	14%
101-125	3	28	11%
126-150	4	20	20%

Players that reached top 500 OWGR depending on WAGR position within four years			
Ranking	500 OWGR	Total players	%
Top 25	24	33	73%
25-50	9	19	47%
51-75	3	16	19%
76-100	2	9	22%
101-125	3	15	20%
126-150	4	13	31%

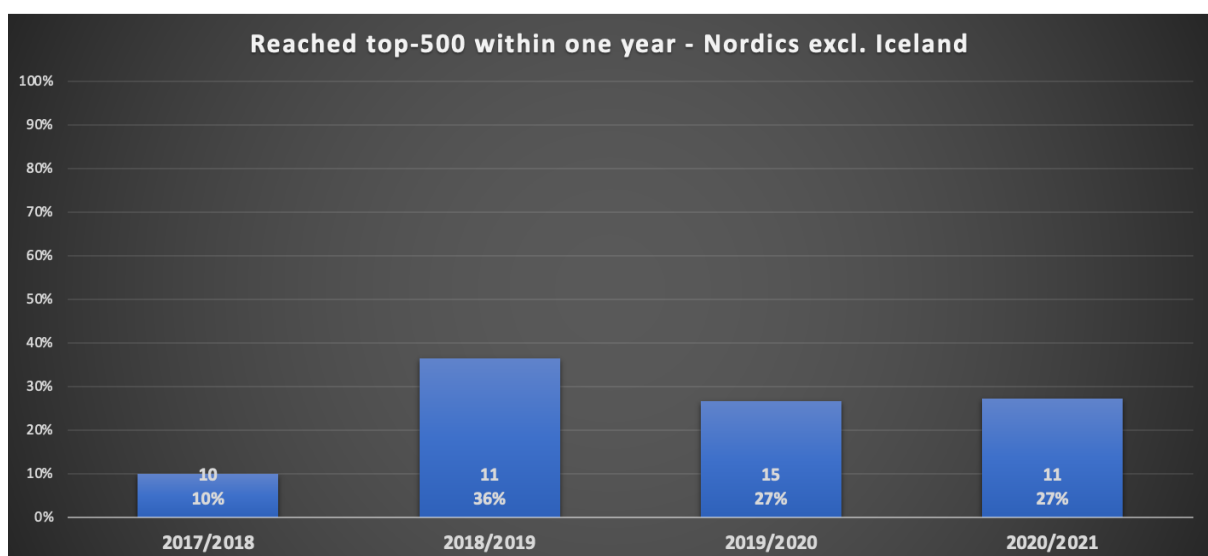
4.5 Har amatörerna blivit bättre?

Det finns en uppfattning om att amatörerna blir bättre och bättre i jämförelse med proffsspelarna. För att undersöka detta har det studerats hur stor andel av amatörspelare som nått topp-500 på OWGR inom ett år för respektive år sedan 2017. För att få mer data och därigenom i största möjliga mån säkerställa statistiken så har denna data slagit samman i två år per stapel.

Som går att utläsa av ovanstående diagram finns det inget som tyder på att amatörspelarna har blivit bättre i jämförelse med proffsspelarna. Dock ska det här tydliggöras att statistiken, enligt min bedömning, är relativt osäker, framförallt beroende på att den endast bygger på ett år som proffs då tillräcklig data inte finns insamlad för att kunna studera längre tidsperioder. I framtiden kan denna statistik byggas på flera år som proffs och då kommer den att bli mer statistiskt säkerställd.

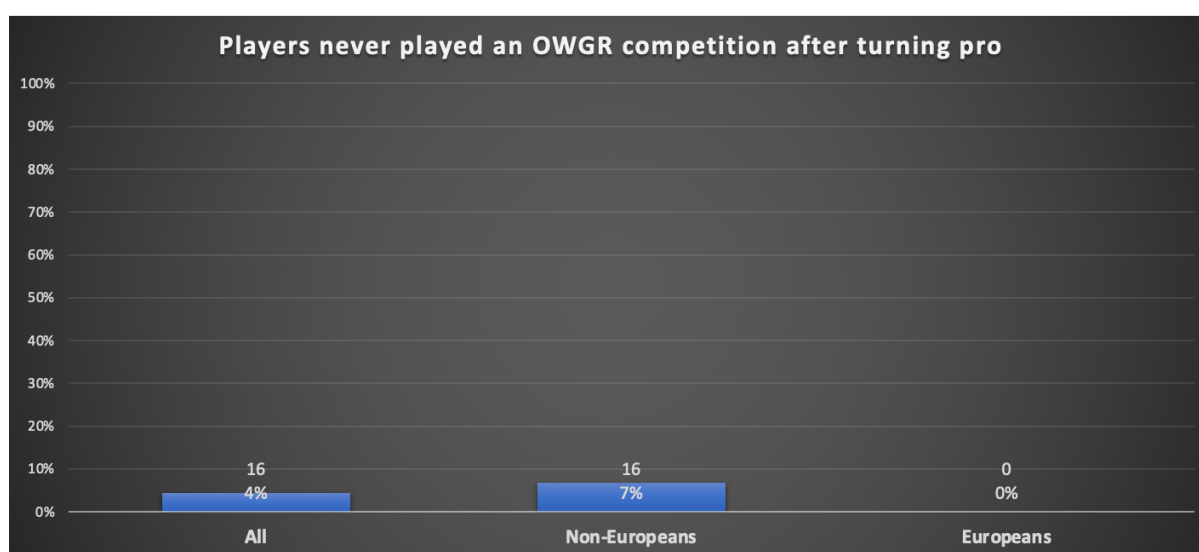
Det som möjligtvis går att utläsa är att amatörspelare från Norden (exkl. Island) har blivit bättre och bättre i jämförelse med proffsspelarna.

Dock finns det här en än större osäkerhet än i föregående diagram då det statistiska underlaget är mindre omfattande. Även detta kommer att kunna studeras bättre under kommande år då det statistiska underlaget har utökats.

4.6 Spelare som aldrig spelat en OWGR-tävling efter övergång till proffs

Nedan diagram visar hur många spelare som aldrig spelat en OWGR-tävling efter att ha blivit proffs. En intressant iakttagelse här är att ingen europeiska spelare (0 %) inte har spelat någon OWGR-tävling medan 7 % av icke-européerna som ingår i studien inte har spelat en OWGR-tävling.

Anledningen är troligtvis att det finns fler tävlingar och nivåer på proffstourer i Europa än i USA som är kopplade till OWGR. I USA finns det främst två undertourer till PGA Tour och Korn Ferry Tour. Dessa är PGA Tour Canada och PGA Tour Latinoamérica och kan jämföras med nivån Challengetouren i Europa. Detta leder till att en del amerikanska spelare som blir proffs aldrig lyckas ta sig till denna nivå, vilket gör att de aldrig spelar en tävling som ingår i OWGR. Det faktum att det finns lägre nivåer på proffstourer som är kopplade till OWGR i Europa bör också vara en del av förklaringen till varför europeiska spelare är mer framgångsrika att nå topp 500 på WAGR än spelare från USA. Att Sverige, Danmark, Norge och Finland har en proffstour som är kopplad till OWGR i form av Nordic Golf League bör på samma sätt också vara en del av förklaringen till varför dessa länders spelare är så framgångsrika när det gäller att nå topp 500 på OWGR.

4.7 Vilket land har lägst genomsnittlig ranking?

En ytterligare undersökning som genomförts är vilket land som har lägst genomsnittlig ranking då man inkluderar alla spelare som varit topp 150 på WAGR och därefter blivit proffs. Den genomsnittliga rankingen har baserats på den bästa rankingen som respektive spelare haft på OWGR. Endast länder som har fyra eller fler spelare i databasen har inkluderats.

Bästa genomsnittliga ranking: **Danmark** med en genomsnittlig ranking om **598**.

Sämsta genomsnittliga ranking: **Kanada** med en genomsnittlig ranking om **1372**.

Sveriges genomsnittliga ranking är **732** vilket är sjätte bästa genomsnittliga rankingen.

4.8 Sammanfattning

Av kapitlet ovan framgår att nordiska amatörspelare lyckas väsentligt bättre med övergången från amatörer till proffs. Jämfört med resten av världen når **14 %** fler nordiska spelarna topp 500 på OWGR under det första året som proffs och skillnaden år två, tre och fyra är minst lika stor. Enligt min mening beror detta framförallt på att de nordiska spelarna får fortsatt väldigt mycket hjälp från förbunden även under tiden som proffs, vilket enligt min erfarenhet, de flesta andra förbunden runt om i världen, inte erbjuder sina spelare i samma omfattning. Även det faktum att nordiska spelare får en längre och väldigt god utbildning under deras amatörkarriär samt att de troligtvis är lite äldre när de blir proffs i jämförelse med deras internationella konkurrenter gör sammantaget att nordiska spelare har bättre förutsättningar att lyckas när de tar steget till att bli proffs.

Tidigare konstaterades att spelarna som når topp 25 på WAGR, har en väsentligt större sannolikhet att lyckas som proffs jämför med spelarna som blir proffs när de är mellan position 26-150 på WAGR. Vidare konstaterades det att en spelare från Norden som har varit topp 150 på WAGR har lika stor möjlighet att slå sig in topp 500 på OWGR som en topp 25-spelare från resten av världen.

På samma tema så visar statistiken också att det är en väsentlig skillnad på att ha varit rankad 1-50 på WAGR jämfört med 51-150 när man tar steget över till proffs. Detta beror, enligt mig, självfallet på att spelare rankade 1-50 är bättre golfare än de sämre rankade spelarna.

Det beror sannolikt dock också på att managementbolagen är mer intresserade i de bättre rankade spelarna, vilket resulterar i att de får fler och bättre erbjudande i form av till exempel inbjudningar till proffstävlingar. Dessa erbjudanden gör i sin tur gör att de bättre rankade spelarna får en enklare start av proffskarriären, genom att få fler starter på de bra proffstourerna, vilket leder till en större möjlighet att spela in mer rankingpoäng och prispengar.

I statistiken jämförs också amatörspelare som valde att gå på college med spelare som valde en annan väg. Statistiken visar att det inte är någon betydande skillnad mellan de två olika valen. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att beslutet om att gå på college eller ej, inte är ett avgörande beslut för den golfspelare som försöker maximera sina chanser att lyckas som proffs.

5. Slutsats

5.1 Vad är sannolikheten att lyckas som proffs för de bästa amatörerna?

Om en spelare någon gång under sin amatörkarriär varit topp 150 på WAGR och sedan övergått till proffs, hur stor är då sannolikheten att lyckas som proffs? Inledningsvis bör upprepas att en lyckad proffssatsning, i denna studie, definieras av att spelaren nått topp 500 på OWGR. Efter ett år som proffs visar statistiken att sannolikheten att lyckas är **17 %** för alla spelare. Efter två år är sannolikheten uppe i **27 %**, en inte obetydlig ökning. Efter det tredje året har sannolikheten att lyckas ökat upp till **36 %** och fjärde och sista året som statistiken sträcker sig till har procent ökat till **45 %**. Således syns en tydlig stigande sannolikhet att lyckas för varje år som går. Om en spelare som varit topp 150 på WAGR väljer att genomföra en proffssatsning, så ökar med andra ord chansen att lyckas ju längre spelaren har möjlighet att bedriva sin satsning utan att golfen i sig själv genererar tillräckligt med intäkter. Under hur många år chansen ökar kan ännu inte utläsas av denna studie då datan endast sträcker sig fyra år tillbaka i tiden. Dock syns en tydlig ökning även mellan år tre och år fyra, **36 %** till **45 %**, vilket tyder på att sannolikheten att lyckas efter år fyra ännu inte har stagnerat.

Mina personliga reflektioner är därför följande: Har spelaren en ekonomisk möjlighet att ge sig själv minst fyra år att lyckas, så är chansen statistiskt sett nästan lika stor att lyckas som att inte lyckas och denne bör därför göra detta. Har spelare dock endast en tidshorisont på ett eller två år så är sannolikheten stor att proffssatsningen kommer att misslyckas och då bör spelare överväga om det är värt risken att inte lyckas.

Det nyss beskrivna gäller generellt för alla spelare som varit topp 150 på WAGR, men studien har visat att sannolikheten att lyckas som proffs skiljer sig väsentligt åt beroende på var geografiskt spelaren kommer ifrån. Det som sticker ut i statistiken är att nordiska spelare har en betydligt högre sannolikhet att lyckas än övriga studerade geografiska områden. Här ska tilläggas att de enda geografiska områden som studerats är hela världen, Europa och Norden (exkl. Island). De nordiska spelarna som har legat topp 150 på WAGR har nästan två gånger så hög sannolikhet att lyckas som proffs inom fyra år jämfört med övriga världens spelare. En annan intressant slutsats på samma tema är att studien visar att en spelare från Norden som har varit topp 150 på WAGR har lika stor sannolikhet att lyckas som en spelare från övriga världen som lyckas ta sig in på topp 25 på WAGR.

Skillnaden i sannolikheten att lyckas beroende på vilken ranking mellan 1 och 150 som spelare hade på WAGR är väsentlig. När statistiken bryts ner mer och delas upp i intervaller om 25 rankingplaceringar på WAGR så visar det sig två tydliga uppdelningar bland spelarna. De som har legat 1-50 och de spelare som nått en ranking om 51-150. De som har legat mellan 1-50 har en väsentligt högre sannolikhet att lyckas jämfört med spelarna mellan 51-150. Har en spelare någon gång lyckats ta sig in på topp 50, så har denne enligt statistiken nästan fyra gånger högre sannolikhet att lyckas som proffs än spelarna som har legat mellan 51-150 på WAGR innan de blev proffs. Särskilt anmärkningsvärt är att hela **73 %** av alla spelare som var topp 25 på WAGR vid övergången till proffs har lyckats slå sig in på topp 500 på OWGR inom fyra år.

5.2 Förslag till vidare undersökningar

Som avslutning vill jag återigen påpeka att studien är gjord med ett nordiskt perspektiv men att undersökningen enkelt kan göras för andra länder eller geografiska områden då all bakomliggande statistik för detta finns tillgänglig i den databas som jag byggt upp i samband med studien.

Studien har även uteslutande fokuserat på manliga golfspelare. Samma metodik och statistik kan självfallet även användas och tas fram för kvinnliga golfspelare.

Utöver att bredda denna studie till andra specifika länder eller regioner och till kvinnliga golfspelare, så finns flera andra intressanta ämnen att undersöka vidare. Exempelvis skulle man kunna undersöka hur det ser ut för alla topp 500 spelare på WAGR samt att undersöka mer djupgående hur olika faktorer påverkar en spelares sannolikhet att lyckas. Detta innefattar till exempel mer individuella faktorer såsom konkret stöd från förbund, val av spelade tävlingar osv. Dessutom skulle det kunna tänkas att åldern vid vilken spelare från olika länder väljer att bli proffs skiljer sig och att detta eventuellt påverkar sannolikheten att lyckas som proffs. Sammanfattningsvis så är några av de studier som jag personligen skulle tycka var mest intressant att undersöka vidare följande:

- Att ta fram samma statistik för enskilda länder. Genom att göra denna undersökning får man en väldigt tydlig bild på hur nationerna står sig emot varandra. Detta skulle vara ett underlag för de olika golfförbundens möjlighet att studera hur de

framgångsrika förbunden arbetar med att stötta spelare i övergången från amatör till proffs.

- Att utreda hur stor ska sannolikheten vara att nå topp 500 på OWGR när man blir proffs. Låt säga att man genom intervjuer med exempelvis tränare, managementbolag, spelare etc. kommer fram till en viss sannolikhet, till exempel 60 %, där dessa anser att sannolikheten är tillräckligt stor att en professionell satsning är rimlig. Då kan man därefter göra en undersökning som kommer fram till vid vilken WAGR-ranking som det är 60 % sannolikhet att lyckas som proffs.
- Att fortsätta följa spelarna längre än fyra år. Med andra ord, att utöka denna studie.
- Att jämföra spelarna som varit topp 150 på WAGR, med spelare som inte varit topp 150 men som ändå valt att bli proffs. Hur många av de sämre rankade lyckas och hur stor är skillnaden? Kanske kan man identifiera någon annan faktor än vilken ranking som spelaren har på WAGR som är viktig för dennes sannolikhet att lyckas som proffs?
- Att ta fram statistik för den grupp unga talangfulla spelare som väljer att bli proffs väldigt tidigt. Hur väl lyckas denna grupp att nå topp 500 på OWGR i jämförelse med de som väljer att bli proffs senare.
- Att undersöka hur länge de spelare som inte når topp 500 på OWGR i genomsnitt försöker att nå denna nivå innan de avslutar sin professionella satsning och om det finns en geografisk skillnad i denna statistik.